

Poble Sant Julià de Lòria
Parròquia Sant Julià de Lòria
Adreça Carrer de les Escoles
Tipus de bé: Escola
Estil Arquitectura de granit
Datació 1963-1965

Secció a l'inventari general Segona, béns immobles inventariats

Classificació Altres

Data protecció 2004-05-12

Descripció L'edifici està constituït per tres cossos de planta rectangular adossats i disposats de forma esglaonada. Cada un dels mòduls consta de planta baixa, dos pisos i cap de casa. A les plantes baixa, primera i segona s'hi ubiquen les aules, i a les golfes, les dependències de l'habitatge dels conserges. El cos situat més a l'est estava previst que tingues capella i s'hi poden apreciar el campanar i l'absis (a l'interior, l'espai destinat a capella, en l'actualitat, és una aula). L'edifici presenta nombroses i àmplies obertures en cada planta de la façana sud, mentre a la façana nord les finestres són més reduïdes i de forma quadrangular. Els blocs de granit que revesteixen les façanes, els angles i els marcs de les finestres estan ben treballats en forma de carreus rectangulars. Disposa de tres patis esglaonats que corresponen a cada un dels mòduls de l'edifici. En el pati inferior hi ha un porxo cobert per arcs rebaixats de granit.

Pel material emprat en el seu revestiment i les característiques morfològiques de les façanes, es pot considerar-les una obra de l'anomenada arquitectura de granit en la seva fase més tardana. Presenten, a més, l'interès de constituir un testimoni del moment de transició i canvi demogràfic, econòmic i social del país a mitjan segle XX, i són una peça clau en la història i l'evolució de l'ensenyament andorrà.

Estan situades a la part alta del poble de Sant Julià de Lòria, entre el carrer de les Escoles i la carretera de la Rabassa. Van ser construïdes entre 1963 i 1965. El desenvolupament econòmic del país iniciat en la dècada anterior va atraure nombrosa mà d'obra. La forta immigració va fer augmentar la població del país en poc temps i, en conseqüència, també ho va fer la població escolar que en una dècada, entre 1953 i 1963, es va duplicar.

En resposta a la necessitat d'infraestructures que això comportava, el 27 de febrer de 1962 el Consell General va aprovar un informe elaborat pel Departament de Qüestions Socials, i va acordar dotar totes les parròquies de locals escolars. Uns mesos més tard, el 18 de juny, s'aprovaven els pressupostos i el prototip d'edifici, projectat per l'arquitecte català Josep Canela. Els terrenys els havia de posar cada comú o quart, mentre el Consell General es feia càrrec de les despeses de construcció.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra